
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

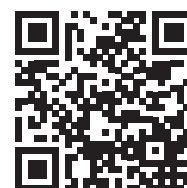
-
- 3 Uvodnik
-
- 5 Iz provincialata
-
- 7 Iz našega reda
-
- 11 Obvestila
-
- 15 Iz naših samostanov
-
- 26 Iz naših misijonov
-
- 28 Odmevi
-
- 31 Iz naše preteklosti

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto LI

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Matei Senteş, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Dragi bratje in sestre v sv. Frančišku in našem Gospodu!

Papež Frančišek je v svojem nagovoru duhovnikom in posvečenim osebam 25. septembra 2015 v New Yorku dejal: »Veselje moških in žensk, ki ljubijo Boga, druge privlači ... Veselje pa privre iz hvaležnega srca.« Dobro je, če se spominjamo mnogih prejetih milosti in blagoslovov ter se jih veselimo; če se spominjamo prvega klica, prehojene poti, srečanj z Jezusom Kristusom na tej poti in čudenja, ki so ga ta srečanja vzbudila v srcu. Prosim moramo za milost spomina, da bi v nas rasel duh hvaležnosti. »Hvaležno srce je samo od sebe spodbujeno, da služi Gospodu in da prevzame delaven stil življenja.« V trenutku, ko se zavemo vsega, kar nam je dal Gospod, pot odpovedi sebi, da bi delali Zanj, postane privilegirana pot odgovora na njegovo veliko ljubezen.

Toda če smo iskreni, vemo, kako zlahka je zadušen ta duh velikodušnega dela in osebne odpovedi. Obstajata dva načina, kako se to lahko zgodi, in oba sta primer posvetne duhovnosti. Ta posvečene osebe oslabi na poti služenja in zmanjšuje pomen čudenja prvega srečanja z Jezusom. Lahko padejo v past ocenjevanja vrednosti svojih apostolskih prizadevanj po zunanjem kriteriju učinkovitosti, funkcionalnosti in uspeha, ki vlada v poslovnem svetu. Ne da te stvari ne bi bile pomembne, je pripomnil sveti oče. Zaupana nam je bila velika odgovornost in Božje ljudstvo upravičeno pričakuje preskus. »Toda resnična vrednost našega apostolata se meri z vrednostjo, ki jo ima v očeh Boga. Videti in vrednotiti stvari z Božje perspektive nas vabi k nenehnemu spreobračanju v prvi čas klica in k veliki ponižnosti.«

Križ nam kaže drugačen način merjenja uspeha: na nas je, da sejemo, Bog pa vidi sadove naših naporov. Tudi takrat, ko naši naporji in delo na

videz ne prinašajo sadov, torej hodimo za Jezusom Kristusom. Njegova pot pa se je, če uporabimo človeški jezik, končala s polomom, s polomom križa. Počivati v taki obliki, ki poglobi našo željo po velikodušnem služenju, je izredno pomembno.

V nadaljevanju je papež Frančišek opozoril na nevarnost ljubosumnosti na naš prosti čas. To je takrat, ko menimo, da nam bo posvetno udobje pomagalo bolje služiti. Problem takšnega načina razmišljanja je, da lahko »zatemni moč vsakodnevnega Božjega klica k spreobrnjenju in srečanju z Njim«. Počasi, a zanesljivo upada naš duh požrtvovalnosti, odpovedi in delavnosti. S tem pa tudi oddalji ljudi, ki trpijo materialno revščino in so prisiljeni v večje odpovedi od nas. Počitek in trenutki prostega časa so nujnost, a naučiti se moramo počivati v taki obliki, ki poglobi našo željo po velikodušnem služenju. Tega, bolj krščanskega počitka, pa nas bo naučila »bližina revnim, beguncem, migrantom, bolnikom, izkoriščanim, ostarelim, ki trpijo zaradi osamljenosti, zapornikom in mnogim drugim ubogim«.

Za hvaležnost lahko rečemo, da je torej plemenito človekovo doživljanje samega sebe, drugih ljudi, narave in Boga. V hvaležnosti človek doživlja dejstvo, da je podarjeno in obdarovano bitje, da sta vsa resničnost in on v njej čisti dar. Da je čisti dar naše življenje in z njim vse prirojene zmožnosti. Da so ljudje okrog nas dar; kako hudo je, če tega daru ni, kaže osamljenost, ki je ena najhujših stisk današnjih ljudi, zlasti starejših. Temeljni odgovor človekove zavesti na obdarovanost je globoka hvaležnost. Držo globokega doživljanja obdarovanosti nam ponuja tudi naša vera. Sveto pismo pogosto govori o velikih

in čudovitih Božjih delih in o tem, kako jih človek slavi v svojem srcu in javno. Brez hvaležnosti ni mogoče verovati. Brez doživljanja hvaležnosti tudi ni nikakršne duhovnosti.

Danes živimo v primerjavi s prejšnjimi rodovi v materialnem obilju, duševno in socialno pa smo stisnjeni v oklep lastne samozadostnosti. V tej situaciji kaj hitro izgubimo čut za hvaležnost. Vse nam postane samoumevno: da živimo, da imamo udobno življenje, da nas imajo ljudje radi, kakor vladarjem so nam samoumevna darila, ki jih prejemo ... Ta drža se pokaže kot usodno napačna v trenutku stiske zaradi boleznih, pomanjkanja, nesreče, zlasti pa starostnem pešanju. V pomilovanju samega sebe in iskanju krivcev v okolici tak človek omahne v notranje malodušje. Kljubovalna moč njegovega duha je zakrnela in ujeta v oklepu pozornosti na samega sebe.

Nasprotje hvaležnosti je brezsrčnost, ki je najhujša oblika sebičnosti, zaverovanosti vase, samozadostnosti. Človek doživlja samega sebe, kakor da bi bil Bog, pravi znani mislec Horst Eberhard Richter.

Pristno hvaležnost vedno spremlja veselje. Hvaležnost in veselje sta trden temelj lepega sožitja. Hvaležnost je edino pravo plačilno sredstvo za dobroto.

Morda se sprašujete, zakaj v tem uvodniku pišem o hvaležnosti. Zdi se mi zelo primerno in nujno. V teh dneh namreč v naši slovenski minoritski provinci doživljamo dogodke, na katere do sedaj nismo bili navajeni in so nas na nek način tudi presenetili. V petdesetletni zgodovini province smo bili navajeni, da je naše bratstvo vsaj do nekaj let nazaj vedno naraščalo (tako tudi

število samostanov). Širil se je tudi naš apostolat in njegova raznovrstnost. Starost in bolezni mnogih bratov, prazne vzgojne ustanove in odhodi nekaterih mlajših bratov so nas postavili pred izziv, kako živeti kakovostno bratsko življenje in odgovorno opravljati zaupani nam apostolat. Refleksija v provinci nas je pripeljala do odločitve, da zmanjšamo število svojih bratstev in zaupani nam apostolat (Turnišče in bolniška župnija). Hkrati je prišla odločitev ljubljanske nadškofije, da ponovno prevzamejo župnijo Sv. Peter v Ljubljani z utemeljitvijo, da želijo bolniško župnijo in župnijo sv. Petra upravljati pod isto ustanovo. Žalost, razočaranje, malodušnost ... vse to se pojavlja in je nevarnost, da zavzame osrednje mesto v našem redovnem življenju. Gen. minister p. Carlos A. Trovarelli, ki nas je ob tej priložnosti obiskal, nas je opogumil in mislim, da moramo krepiti tega duha. Biti hvaležni za vse, kar smo dobrega storili; imeti upanje za prihodnost; in v danih okoliščinah poskrbeti za kvalitetno redovno življenje po bratstvih ter v krajih naše navzočnosti nuditi vernikom, romarjem in turistom svojo razpoložljivost za oznanjevanje Božjega kraljestva in delitev zakramentov po vzoru in kakor nam je naročil naš ustanovitelj sv. Frančišek Asiški.

Hvaležnost v najširšem pomenu naj bo naša življenjska drža. Da jo bomo lažje osvojili, radi molimo naslednjo molitev s sv. Frančiškom: *Vsemogočni, najsvetejši, najvišji in najvzvišenejši Bog, vsako dobro, dobro, največje dobro, vse dobro, ki si edini dober; Tebi dajemo vso hvalo, vso slavo, vso zahvalo, vso čast, vse poveličanje in vse dobro. Zgodi se. Zgodi se. Amen. (FHur 11)*

p. Milan Kos,
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

SLOVENSKA MINORITSKA PROVINCA SV. JOŽEFA
P R O V I N C I A L A T

Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija
Telefon: +386 (0) 59 073 100, faks: +386 (0) 59 073 110
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

OBVESTILO BRATOM

V Minoritskem samostanu Sv. Frančiška v Piranu, smo imeli 16. maja 2023, XII. redno sejo provincialnega definitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil Ernest Benko.
2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik XI. redne seje prov. definitorija.
3. Prov. definitorij se je srečal z brati tamkajšnjega samostana. Bratje so v svoji predstavitvi poudarili, da se trudijo za lepe medsebojne bratske odnose in duhovno življenje. Posvečajo se apostolatu v samostanski cerkvi ter nudijo pastoralno pomoč v Strunjanu in drugih okoliških župnijah. Začeli so s sprejemanjem skupin, ki bi naj bile v prvi vrsti duhovne in ne samo turistične za kar je tudi večje povpraševanje glede na ugodne cene. V tem času se trudijo, da bi čim prej dokončali obnovo meditativnega parka (zadnjega dvorišča). Prov. minister se je bratom zahvalil za njihovo delo.
4. Prov. definitorij je razpravljal o možnih personalnih spremembah po 1. avgustu 2023. Kot je bilo že večkrat poudarjeno, želimo bratstva, ki se bodo trudila za lepe bratske odnose, poglobljeno duhovno življenje in razpoložljivost za apostolat. V smislu tega bodo tudi predlagane spremembe v samostanih. V prihodnih dneh se bo provincial pogovarjal z brati o njihovi razpoložljivosti za spremembe.
5. Bratski dan province bomo imeli 27. junija 2023.
6. Prov. ekonom p. Matei Sentes je podal redno ekonomsko poročilo za obdobje 1. januarja do 30. aprila 2023.
7. Minoritski samostan sv. Frančiška v Piranu je zaprosil za finančno pomoč za dokončanje ureditve meditativnega vrta. Prošnjo smo pozitivno rešili.
8. Župnija Ptuj – sv. Ožbalt je zaprosila za najem pozitiva, ki je last Slovenske minoritske province sv. Jožefa in ga je do sedaj uporabljala župnija sv. Petra in Pavla na Ptujju. Prošnjo smo pozitivno rešili s tem, da župnija sprejema obveznost rednega vzdrževanja.
9. Naslednja redna seja prov. definitorija bo v mesecu juniju 2023.

p. Matei Sentes
tajnik province

OBVESTILO BRATOM

V Minoritskem samostanu Sv. Petre in Pavla, smo imeli 6. junija 2023, XIII. redno sejo provincialnega definitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Matei Senteş.
2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik XII. redne seje prov. definitorija.
3. Prov. definitorij se je srečal z brati tamkajšnjega samostana. Gvardijan p. Milan Kos je predstavil redovno življenje in pastoralno delo v župnijah: Ptuj – sv. Jurij, Ptuj – sv. Ožbalt, Ptuj – sv. Peter in Pavel ter Dornava. Bratje se trudijo za bratsko življenje in poskušajo usklajevati in združevati pastoralno delo župnij. Tako samostan kakor župnija sv. Jurij imata precej nepremičnin s katerimi je potrebno dobro gospodariti.
4. Personalne spremembe:
 - Sprejeli smo odpoved gvardijanski službi p. Marjana Vogrina v Minoritskem samostanu Matere Božje na Ptujski Gori zaradi personalnih sprememb, ki bodo sledile.
 - Za gvardijana Minoritskega samostana Matere Božje na Ptujski Gori je bil izvoljen p. Toni Brinjovc.
 - S 1. avgustom 2023 sledijo naslednje spremembe: p. Martin Gašparič – član Minoritskega samostana bl. Antona M. Slomška v Olimju in župnik župnije Olimje; p. Vito Muhič – član Minoritskega samostana sv. Frančiška v Piranu in vojaški kaplan; p. Vladimir Rufin Predikaka – član Minoritskega samostana sv. Vida in soupravitelj v župnijah Videm pri Ptujju in Leskovec; p. Marjan Vogrin – član Minoritskega samostana sv. Petra in Pavla na Ptujju in provincijski arhivar; p. Danilo Holc – član Minoritskega samostana sv. Petra in Pavla na Ptujju in voditelj frančiškove pastorale v provinci; p. Toni Brinjovc – župnik na Ptujski Gori in rektor bazilike; p. Janez Kurbus – član Minoritskega samostana Matere Božje na Ptujski Gori in duhovni pomočnik; p. Andrej Mohorčič – član Minoritskega samostana Matere Božje na Ptujski Gori in župnik sodelavec.
5. Seznanili smo se s predlogom primopredajnih zapisnikov župnij Javor in Prežganje, ki sta nam bila posredovana s strani ljubljanske nadškofije. Vnesli smo določene pripombe in potrdili primopredajna zapisnika.
6. Minoritski samostan sv. Vida je zaprosil za finančno pomoč za obnovo treh sob v vzhodnem delu samostana. Prošnji smo ugodili.
7. Naslednja seja prov. definitorija bo predvidoma konec junija 2023.

p. Matei Senteş
tajnik province

IZ NAŠEGA REDA

Srečanje CEF-a v Krakovu od 12. do 16. aprila 2023

Navzoči:

- p. Igor Salmič, generalni asistent CEF-a,
- p. Milan Kos, provincialni minister iz Slovenije, predsednik,
- p. Miljenko Hontić, provincialni minister iz Hrvaške, podpredsednik,
- p. Andreas Murk, provincialni minister Nemčije, tajnik,
- p. Dariusz Zajac, provincialni kustos Avstrije in Švice,
- p. Krzysztof Robak, delegat gdanske province v Nemčiji,
- p. Stanisław Śliwiński, delegat krakovske province v Nemčiji,
- p. Gabriel Budau, zastopnik romunske province v Nemčiji,
- p. Rafał Zarzycki, predstavnik misijona na Švedskem.

Po uradnem pozdravu predsednika smo sprejeli dnevni red letnega sestanka CEF-a, ki je tokrat potekal v minoritskem samostanu (ustanovljen l. 1237) v Krakovu, kjer nas je gostil delegat krakovske delegature v Nemčiji.

Tajnik federacije je predstavil zapisnik zadnje seje, ki je bila oktobra 2022 na Dunaju in v Bratislavi.

Dokument Novi mediji v življenju Frančiškovih bratov minoritov so že pripravili in izdali v Sloveniji, Nemčiji, Avstriji in Švici ter v prov. delegaciji gdanske province. Končan, vendar ne natisnjen je na Hrvaškem. Misijon na Švedskem sodeluje v pripravi dokumenta z lokalno Cerkvijo. Kako je s pripravo dokumenta v Romuniji, ni znano.

Informacije iz jurisdikcij

Vsak izmed navzočih je podal letno poročilo o življenju in apostolatu v lastni jurisdikciji. Iz poročil je razvidno, da ima samo hrvaška provinca semeniščnike, postulante, novince in ponovince. V

ostalnih jurisdikcijah žal ni novih poklicev. Način življenja in dela bo treba korenito spremeniti in nekatere brate osvoboditi drugih obveznosti, da se bodo lahko posvetili apostolatu mladih. Najboljše je, da so vsaj trije bratje, ki skupaj delajo.

Pogovor o temah, ki bodo izpostavljene na letnem srečanju generalnega definatorija s predsedniki federacij

V pripravi na letno srečanje, ki bo junija, smo razpravljali o:

- ekonomski solidarnosti (jurisdikcije naj po svojih močeh prispevajo za potrebe reda in tudi vsa medsebojna pomoč med jurisdikcijami naj poteka preko generalne kurije);
- personalni solidarnosti (v naši federaciji je veliko personalne solidarnosti znotraj federacije, pomagajo tudi bratje iz drugih federacij);
- začetni vzgoji (samo v hrvaški provinci) in permanentni vzgoji (v glavnem poteka v vseh jurisdikcijah in je dobro organizirana);
- težavah posameznih bratov in »dobrih« primerih (individualizem, premalo iskrenosti, bratskega sodelovanja, odkritega pogovora s predstojniki ...). Veliko bratov se trudi za lepo bratsko življenje in goreče opravlja zaupano jim delo.

Novice iz reda

Generalni asistent p. Igor Salmič je predstavil aktualne novice iz našega reda. Generalni definatorij je uvedel prakso, da se po vsaki seji generalnega definatorija preko Zooma srečajo s predsedniki federacij in na tak način podajo glavne novice. Tudi predsedniki imajo možnost, da vodstvo reda informirajo o aktualnostih v federacijah.

V juniju se bo zamenjal generalni asistent za Severno Ameriko. Dosedanji je zaradi bolezni in napornega večletnega dela prosil za razrešitev, ki je bila sprejeta.

Novice reda lahko spremljamo tudi na spletni strani reda, kjer so redno objavljeni posamezni dogodki.

Delo za poklice in vzgoja laikov za apostolat P. Stjepan Brćina iz hrvaške province je predstavil delo z mladimi v Zagrebu. Kot odgovorni za duhovne poklice v provinci skupaj z nekaterimi patri pripravlja redna tedenska srečanja za mlade v baziliki sv. Antona (prihaja jih približno 500), posamezna srečanja ob posebnih priložnostih (pohod mladih ob prazniku sv. Antona) ter poletne taborne na Cresu. Kot glavne točke srečanj je izpostavil: sv. maša, kateheza in čiščenje Najsvetejšega. Pri tem delu mu pomagajo mladi, ki so odgovorni za posamezne naloge (vodja pevske skupine, vodja za tehnične zadeve ...). Te mlade vzgaja, da lahko potem ti odgovorno in predvsem dobro ter z navdušenjem pridobivajo mlade in jih vključujejo v srečanja. Za mlade si je treba vzeti čas. To delo z mladimi je zadnji dve leti tudi dodobra napolnilo njihove vzgojne ustanove.

Razno:

Naslednje redno srečanje CEF-a bo od 2. do 6. aprila 2024 na Dunaju.

V letu 2025 bo po veliki noči sestanek v Nemčiji. Generalni kapitelj bo potekal od 2. do 21. junija 2025 v Seraphicum.

p. Milan Kos,
prov. minister

Poljska – 30. obletnica blagoslovitve cerkve Harmeže in spomin na svetega Maksimilijana

V soboto, 27. maja 2023, so v centru svetega Maksimilijana v Harmežah pri Oświęcimiu minoriti, misijonarke Brezmadežne patra Kolbeja, župljani, duhovniki, dobrotniki in povabljeni gostje praznovali 30. obletnico blagoslovitve cerkve Brezmadežne Matere Božje.

Sveto mašo je vodil msgr. Jerzy Maculewicz, apostolski administrator v Uzbekistanu, homilijo pa je msgr. Edward Kawa, pomožni škof lvovske nadškofije. Prisoten je bil tudi p. Marian Gołąb, prov. minister province svetega Antona in blaženega Jakoba iz Strepe na Poljskem (Krakov).

Na začetku liturgije je gvardijan in župnik p. Kazimierz Malinowski spomnil na zgodovino ustanovitve cerkve in omenil takratnega generalnega ministra p. Lanfranca Serrinija, provincialna ministra p. Feliksa Stasica in p. Zdzisława Gogola, gvardijana p. Floriana Szczęcha in graditelja p. Ksaweryja Manuszaka. Poudaril je, da je bil dan posvetitve cerkve, 28. maj, zavestno izbran kot spomin na dan, ko so p. Kolbeja odpeljali v taborišče smrti. »Ta cerkev že 30 let služi Božji slavi, časti brezmadežnega spočetja in spominu na svetega Maksimilijana,« je dejal gvardijan.

Škof Edward Kawa je v homiliji spregovoril o tem, kaj bi morala biti cerkev za vernika: kraj, kjer človek doživlja Božjo ljubezen, bližino in navzočnost. Pozval je k hvaležnosti za cerkve, saj obstajajo kraji, kjer so verniki brez njih, kjer so spremenjene v skladišča ali muzeje, kjer ljudje nimajo duhovnikov in ne morejo sodelovati v polnem krščanskem življenju. Ob spominu na bližnje taborišče za iztrebljanje je dejal, da je Harmeže poseben kraj Božjega usmiljenja, kjer Bog želi ozdraviti rane, posvetiti in spremeniti zgodovino.

V nedeljo, 28. maja, se je delegacija minoritov in misijonark Brezmadežne p. Kolbeja odpravila v muzej Auschwitz-Birkenau, da bi v celico smrti

svetega Maksimilijana položila šopke rož in molila za priprošnje mučenca iz Auschwitza ob 82. obletnici njegove deportacije. Za molitev v bloku 11 so s seboj prinesli "Madono za žico", kipec, ki ga je leta 1940 v Auschwitzu izklesal zapornik in ga vsak dan častijo v centru svetega Maksimilijana v Harmežah.

p. Jan M. Szewek

Solidarnostni koncert "S srcem v Frančiškovem imenu" v Assisiju

Na RAI 1 je bil 30. maja 2023 ob 21.40 predvajan 21. dobrodelni koncert "Con il cuore nel nome di Francesco" (S srcem v Frančiškovem imenu), ki je potekal na trgu zgornje cerkve bazilike svetega Frančiška v Assisiju.

Dogodek, ki so ga spremljali milijoni televizijskih gledalcev, je po tradiciji predstavil priljubljeni voditelj Carlo Conti, sodelovali pa so znani mednarodni pevci: Fiorella Mannoia, Amii Stewart, Nek, Francesco Renga, p. Enzo Fortunato. Dogodka, ki sta ga organizirala p. Enzo Fortunato v sodelovanju z RAI in Sacrom Conventom, se je na travniku ob zgornji cerkvi udeležilo približno tisoč gledalcev.

V povezavi s to oddajo, ki bo v Italiji potekala do sredine julija, je na voljo solidarnostna številka (45515), na katero je mogoče (preko SMS-a ali stacionarnega telefona) prispevati dva, pet ali

deset evrov za solidarnostne pobude v Italiji in po svetu za podporo najbolj nesrečnih in pomoči potrebnih. Med različnimi prejemniki letošnjega solidarnostnega maratona sta: zdravstveni center našega misijona v Sabouju (Burkina Faso) in naš samostan v Faenzi, ki so ga močno prizadele nedavne poplave.

Med programom je imel kustos p. Marco Moroni tudi priložnost, da javnosti predstavi izvirni rokopis "Regola bollata" svetega Frančiška kot del praznovanja 800. obletnice njegove potrditve.

Oddaja bo brezplačno na voljo na platformi Rai-Play in 25. junija 2023 ob 16.10 na RAI 1. Čudovite fotografije je posnel naš brat Andrej Ciobanu.

p. Giulio Cesareo

Poslanstvo kraja

Da bi spodbudili rast bratskega duha, naj bratje sodelujejo pri razločevanju Božje volje s pomočjo molitve, vrednotenja sprememb v Cerkvi, redu in družbi ter s pozornostjo do znamenj časa. Zavedajo naj se, da morajo udeležiti odločitve kapituljev, ministrov, kustosov in gvardijanov, katerih naloga je vodenje in spodbujanje bratstva. [1]

V spomin se mi je na poseben način vtisnila meditacija predstojnika naše prijateljske skupnosti, ki smo ga nekoč povabili, da bi vodil en dan duhovne obnove v našem samostanu. Svoje razmišljanje je začel z izmenjavo različnih izkušenj, zamisli in pastoralnih dilem. Pripovedoval je, kako se je med zadnjim konventnim kapitljem med redovniki razvila razprava o poročilu, ki ga je predstavil ekonom. Nekateri redovniki so ugotavljali, da obstaja veliko neskladje med ogromnimi izdatki, ki jih skupnost vlaga v obnovo zgodovinskega samostana, in majhnimi sredstvi, ki so namenjena pastoralni službi. Redovniki so si nato začeli izmenjavati nove pastoralne zamisli. Spoznali so, da nekatere njihove dejavnosti niso bile uspešne, ker

se je spremenil življenjski slog ljudi. Spraševali so se, kako organizirati pastoralo v različnih jezikih za številne turiste v mestu, kako poskrbeti za mlade pare, ki imajo skupaj s svojimi otroki navado hoditi na popoldanske sprehode, kako poskrbeti za študente, ki so aktivnejši pozno zvečer, kje urediti parkiranje za kolesarje in tako naprej. Čez nekaj časa sem ob vhodu v cerkev zagledal stojala za kolesa, vabilo k maši v angleščini, kratko nedeljsko mašo za poročene pare in njihove otroke, predvideno mašo ob 21. uri za študente. Bilo je tudi vabilo na kavo za obiskovalce samostana, kjer je bil vedno prisoten eden od dežurnih redovnikov, pripravljen na pogovor ...

Pomislil sem, da je ta redovna skupnost morda spremenila svoj pristop k življenju in služenju. Ne ukvarja se več z negovanjem tega, kar je sčasoma postalo sveto izročilo: »Tako je bilo vedno,« ampak se je odločila pogledati, kaj se je v svetu spremenilo, kaj je dobrega v starih stvareh in kaj jih ovira, kakšne so trenutne potrebe ljudi okoli njih in kako jim najbolje služiti.

Nato sem začel razmišljati o vprašanju, ali naše navade pomagajo ali ovirajo poslanstvo, ki smo ga prejeli od Gospoda. Kako ohraniti nekaj, kar je bistvo našega življenja in je povezano z verskim izročilom, in kako razbrati nekaj novega, kar je povezano s sedanjim poslanstvom samostana in skupnosti, ki živi v njem?

Ob teh razmišljanjih me je zanimalo, kakšen odziv se bo sprožil, ko bom govoril o poslanstvu kraja, nalogah, ki jih mora opravljati redovna skupnost, in o tem, kako to poslanstvo razločevati.

Dobil sem odgovor, za katerega upam, da je dober povzetek teh razmišljanj:

»Poslanstvo takšnega verskega, redovnega kraja je služiti Bogu in človeštvu, zlasti z molitvijo, pa tudi z evangelizacijo, poučevanjem, služenjem najrevnejšim in pomoči potrebnim, pa tudi skrbeti za razvoj svoje duhovnosti in vzgojo mladih. Naloga redovne skupnosti je tudi gojiti krščanske vrednote ter s svojo prisotnostjo in dejavnostmi prispeva-

ti k razvoju kulture in družbe.

Razločevanje poslanstva kraja za redovno skupnost zahteva molitev, dialog in razmislek. V nadaljevanju navajamo nekaj korakov, ki so lahko v pomoč pri razločevanju:

Vprašajte se, kaj je najpomembnejše v vašem življenju in poklicanosti. Kaj Bog pričakuje od vas kot člana redovne skupnosti?

Preučite zgodovino, tradicijo in značaj kraja, da boste boljše razumeli njegove potrebe in izzive.

Analizirajte potrebe ljudi okoli vas. Kaj potrebujejo? Kako jim lahko vaša skupnost pomaga?

Pogovorite se z drugimi člani skupnosti o njihovi viziji in zamislih o poslanstvu kraja.

Povabite duhovnike in strokovnjake z različnih področij, da skupaj razmislite o ciljih in načinih uresničevanja poslanstva kraja.

Skupaj se odločite, katere konkretne ukrepe bo vaša skupnost sprejela za izpolnjevanje potreb ljudi v okolici.

Redno spremljajte napredek in rezultate svojih dejavnosti, da bi po potrebi sproti prilagajali svojo strategijo.

Ne pozabite, da je razločevanje poslanstva kraja proces, ki zahteva čas, molitev in stalen dialog s skupnostjo in ljudmi okoli vas.« [2]

Prepričan sem, da so imeli sveti Frančišek in njegovi sveti sledilci podobno modrost; danes nas ne navdihujejo toliko k uporabi umetne inteligence za razločevanje poslanstva kraja, temveč k povabilu Gospodovega Duha z njegovim svetim delovanjem. [3]

p. Piotr Stanisławczyk,
generalni delegat za formacijo

[1] Manjši bratje konventualci, Konstitucije, Rim 2019, čl. 57 § 3.

[2] ChatGPT AI asistentov (GPT-4), 16. 5. 2023.

[3] Regola bollata X 8 FF 104.

OBVESTILA

NARODNO SREČANJE OFS

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla na Ptuj
24. junij 2023

Tema srečanja: OZNANJEVANJE IN VODILO

- 9.00 zbiranje
- 9.30 molitev rožnega venca
- 10.00 sveta maša – daruje jo nadškof v Izmirju v Turčiji p. Martin Kmetec
- 11.00 druženje bratov in sester (čaj, kava, piškotki, malica)
- 12.00 pričevanje p. Martina Kmetca in brata Primoža Hodaka o oznanjevanju Frančiškovih bratov v današnjem svetu
- 13.00 kosilo na samostanskem dvorišču
- 14.00 skupni ogled mesta Ptuja (cerkev, grad, minoritska knjižnica ...)
- 15.00 RV Božjega usmiljenja, litanije in zaključek z blagoslovom

Poleg članov OFS so povabljeni tudi FRAMA, simpatizerji OFS, družine bratov in sester OFS ...

Na vse udeležence naslavljamo prošnjo, da odpremo srca za pomoč Frančiškovim bratom in sestram v Turčiji, ki jih je prizadel potres. Med nami bomo imeli izmirskega škofa, ki bo naše darove prenesel najbolj potrebnim, zato bo nabirka namenjena neposredno njemu.

Dobrodošli v najstarejšem slovenskem mestu, ki je v celoti zaznamovano s prisotnostjo Frančiškovih bratov!

BRATSKI DAN

Potrudimo se za kakovostno redovno življenje. To pomeni čutiti drug drugega kot človeka in brata; čutiti, da sem del bratstva (nositi redovno obleko, udeleževati se provincijskih dogodkov, biti srečen redovnik ...).

Te misli so vzete iz štiriletnega programa province za letošnje leto. In prav v smislu tega vabljeni vsi bratje na bratski dan, ki bo 27. junija 2023 v Šmihelu nad Mozirjem.

PRAZNIK APOSTOLOV PETRA IN PAVLA

29. junija 2023 bodo v minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuj praznovali mašniške jubileje
p. Franc Meško (zlato mašo),
p. Janko Gašparič (40 let duhovništva) in
p. Andrej Feguš (srebrno mašo).

DOGODKI IN DEJAVNOSTI MED BRATI MINORITI

Otroci, mladi in odrasli, povabljeni, da del poletnih dni preživite z brati in med brati minoriti

PRI SVETI TROJICI V HALOZAH

DELOVNI TABOR od 3. do 9. julija 2023. Vabljeni vsi fantje, mlajši in starejši, od 18. do 50. leta. Dan bo potekal ob delu, molitvi, v športnem duhu ter sproščenem pogovoru. Prijave sprejema: br. Robert Horvat, trojica.tabori@gmail.com.

V PIRANU

Duhovno-počitniški vikend za fante in može do 50. leta, ki bi radi zaživelih duhovni, redovni poklic, bo od 25. do 27. avgusta 2023. Prijava: minoriti.piran@rkc.si.

V OLIMJU

Duhovne vaje za VOJSKO BREZMADEŽNE – Militia Immaculatae bodo od 7. do 9. julija 2023.

Prijave in informacije: p. Ernest Benko, 031 242 675.

Oratorij v Olimju bo od 3. do 6. avgusta 2023.

Prijave in informacije: p. Ernest Benko, 031 242 675.

Osebno vodene duhovne vaje v tišini: »Vem, komu sem veroval!« (2 Tim 1,12)

Od 14. do 19. julija 2023	Začetek ob 17.00, sklep s kosilom
Od 28. julija do 2. avgusta 2023	
Od 9. do 13. avgusta 2023	
Krajši termin: od 18. do 20. avgusta 2023	Začetek ob 17.00, sklep popoldne ob 16.00

Prijave in informacije: s. Štefka Klemen, 031 680 213 ali cdp@nadskofija-maribor.si.

NA VIDMU PRI PTUJU

ORATORIJ, »dnevno varstvo otrok«: od 3. do 7. julija 2023;
informacije: p. Klemen 041 318 130.

NA PTUJU

PTUJSKI ORATORIJ

Otroci, lepo vabljeni na ptujski oratorij od 7. do 11. avgusta. Letošnja zgodba spremlja preprostega hobita Bilba, ki najprej z odporom sprejme svojo poklicanost odpraviti se na pustolovščino, nato pa se preko dotikov Božje previdnosti in svoje lastne vztrajnosti gradi v srčnosti in zraste v neslutenega junaka. Letos oratorij Ptuj praznuje svoj 20. rojstni dan. Prijave in informacije:

Mojca Šeruga, 070 713 162; Sara Gutschi, 070 713 122; Zala Vučak, 068 135 531.

V ASSISIJU

Družine in ostali prijatelji sv. Frančiška in Klare, v času od 16. do 21. julija 2023 vabljeni na romanje z nami. Obiskali bomo sv. Antona v Padovi in stopali po poteh, ki jih je sveti Frančišek zaznamoval s svojo navzočnostjo. Bivali bomo v

kampu pod šotori. Družine z več otroki imajo popust.

Informacije in prijave:

p. Danilo Holc; danilo.holc@rkc.si

ali 040 443 200.

ROMANJE V ASSISI

Od 16. do 21. julija 2023

Družine in drugi prijatelji sv. Frančiška,

poromali bomo v kraje, ki jih je svetnik zaznamoval s svojo navzočnostjo. Po njegovih stopinjah bomo odkrivali duha, ki po 800 letih še vedno živi. V šotorih pod asiškim nebom, v preprostosti in bratskem sožitju ter v stiku z Božjim stvarstvom bomo poskušali začutiti čudovitost pristnočloveškega ... Skratka, idealna kraj in čas, da prisluhnemo sebi ter odpremo srce Božjemu »dotiku« po sv. Frančišku in sv. Klari. Program bo za odrasle in otroke.

OKVIRNI PROGRAM

Nedelja, 16. julij:

Padova – Sv. Anton, Assisi;

Ponedeljek, 17. julij:

Stolnica sv. Rufina, Frančiškova rojstna hiša, cerkvice San Damiano, Porziuncola (Bazilika Sv. Marije Angelske);

Torek, 18. julij:

Samotišče Carceri, Bazilika sv. Frančiška;

Sreda, 19. julij:

Greccio (Frančiškovo obhajanje božiča), Fonte Colombo (Frančišek napiše Vodilo), Rivortorto;

Četrtek, 20. julij:

Bazilika sv. Klare, Trg Frančiškovega očenaša (Santa Maria Maggiore), Bazilika sv. Frančiška, prosto popoldne, večerna molitev na grobu sv. Frančiška;

Petek, 21. julij:

La Verna (kraj Frančiškovih ran), odhod proti domu.

Cena:

- odrasli: 190 €;
- otroci in mladina od 12 do 18 let: 150 €;
- otroci do 12 let: 110 €; možen popust za družine z več otroki.

Voditelji:

p. Danilo Holc – 031 443 200;

danilo.holc@rkc.si

p. Tine Gašparič – 031 438 371;

martin.gasparic@rkc.si

p. Klemen Slapšak in p. Andrej M. Sotler

Prijave sprejema p. Danilo Holc.

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Dragi bratje, spoštovani bralci in bralke naših Sporočil!

V našem starodavnem kloštru se vedno nekaj dogaja in ni mogoče vsega opisati, saj se prepletajo dogodki tako na ravni province, samostana, ptujskih župnij kot tudi na ravni samostanske glasbene šole ter širše skupnosti. Nekaj od teh dogodkov bom skušal omeniti in na kratko opisati.

Ker je korona mimo, smo letos v postnem času ponovno organizirali seminar nove evangelizacije, ki velja za najbolj obiskan sedemtedenski seminar v Sloveniji. Bogu hvala za predavatelje, za vse udeležence in duhovne darove, ki jih Sveti Duh naklanja v tem času.

Vsi se strinjamo, da je srčika naše vere usidrana v skrivnosti velike noči, v trpljenju, smrti in vstajenju našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato se po več kot 2000 letih kristjani trudimo vsako leto poglobiti našo vero ob prazniku velike noči in črpati moč za svoje vsakdanje krščansko življenje. K temu smo v prvi vrsti poklicani redovniki in duhovniki. V tem duhu smo se po svojih najboljših močeh trudili tudi v ptujskih župnijah; s pomočjo velikonočnih tradicionalnih pobožnosti in obredov smo želeli priti v stik in nagovoriti tudi oddaljene kristjane. Za to smo izkoristili predvsem cvetno nedeljo in blagoslov velikonočnih jedil, ko pride v cerkev največ ljudi.

Velikonočno tridnevje smo obhajali ob sodelovanju različnih skupin. Na veliki četrtek smo povabili prvoobhajance in njihove starše, ki so sodelovali pri obredu in se spominjali Jezusove zadnje večerje z apostoli. Obred umivanja nog nas je spominjal, da smo povabljeni drug drugemu v ponižnosti služiti z ljubeznijo. Na veliki petek, ko se spominjamo Jezusove smrti, smo najprej obhajali pobožnost križevega pota, zvečer pri obredih so še posebej sodelovali birmanci z branjem pasijona. Lansko leto smo uvedli kasnejšo uro obhajanja velikonočne vigilije, kar je bilo lepo sprejeto. Verniki so povedali, da so zaradi mraka globlje doživeli

simboliko velikonočne sveče, ki predstavlja Kristusa kot Luč sveta. Na velikonočno vigilijo je tudi letos nekaj odraslih prejelo zakramente uvajanja v krščanstvo. Velikonočno tridnevje smo zaključili s slovesno alelujo in procesijo, ki je bila polna veselja in upanja, da je Gospod vstal od mrtvih in da smrt nima zadnje besede, ampak življenje.

Po veliki noči sledi binkoštni praznik. Ta se je za 72 mladih iz naših župnij zgodil konec aprila. Letos je birmo gostila župnija sv. Ožbalta, in sicer v cerkvi sv. Leopolda. Skupna birmanska obleka je po treh letih postala kar samoumevna, tako da so vsi birmanci enako oblečeni, kakor so tudi vsi potrjeni z istimi darovi Svetega Duha.

V četrtek, 4. maja, smo obhajali god svetega Florjana. V nedeljo, 7. maja, smo darovali za gasilce in gasilke zahvalno mašo. Udeležili so se je gasilci prostovoljnih društev iz naših župnij. Po maši je sledilo kratko druženje.

V maju, ki je posvečen šmarnični pobožnosti in češčenju nebeške Matere Marije, smo imeli za otroke šmarnično pobožnost. Obisk je bil skromen tudi zaradi slabega vremena, ki se je vleklo čez cel mesec. Prav tako so v maju prvič prejeli evharističnega Jezusa tudi naši prvoobhajanci po matičnih župnijah.

Na našem dvorišču in v refektoriju samostana je med 19. in 22. majem potekal festival Dobrote slovenskih kmetij. Letos se je predstavila savinjska regija. V nedeljo je slovesno sveto mašo vodil nekdanji prov. minister kapucinov prof. dr. p. Vinko Škafar.

Pastoralni dan na ravni province je letos potekal v našem samostanu. Letošnji gost je bil izr. prof. dr. Sebastijan Kristovič. Kot teolog je lepo znal stopiti tudi v naš položaj in dalo se je začutiti, da razume naše bratske odnose. Zase je rekel, da če kdo želi vedeti kaj več o njem, naj vpraša ženo. Drugi vidijo pri nas tudi tisto, česar mi ne vidimo. Če želimo sebe bolje spoznati, da bi tako postajali boljši, je treba vprašati tudi sobrate v hiši, »kako me vidijo«, in ti bodo povedali.

Naš samostan je v aprilu gostil definitorij hrvaške minoritske province. Po rednem srečanju definitorija slovenske in hrvaške province smo imeli v samostanski obednici skupno kosilo.

Naj omenim tudi prvi Leopoldov turnir v nogometu, ki je 28. maja potekal v Podvincih. Organizator sem bil p. Matei Senteš z nogometno ekipo Športnega društva Podvinci. Pred začetkom turnirja sta spregovorila ptujska županja Nuška Gajšek in prov. minister Milan Kos, ki sta zaželela igralcem lepo igro, vsem navzočim pa prijetno druženje. Sodelovali so NŠD Podvinci, NŠD Juršinci in slovenska ekipa duhovnikov PAX.

V začetku junija smo imeli v vseh župnijah zaključek veroučnega leta. Pri teh mašah so sodelovali tudi otroci. Ob koncu maše smo jim razdelili spričevala. Prav tako na začetku junija je imel definitorij svoje redno srečanje v našem samostanu, na katerega je bila povabljena tudi samostanska skupnost. Naš gvardijan p. Milan Kos je prov. definitoriju na kratko predstavil življenje skupnosti. Prav tako je povabil vsakega brata, naj vsak sam kaj doda temu, kar je že povedal, ali naj sam vpraša člane definitorija, če ga kaj zanima.

V nedeljo, 11. junija, je potekala skupna ptujska procesija, a zaradi slabega vremena le po križnem hodniku našega samostana. Udeležba je bila lepa.

Kot zadnji dogodek moram omeniti letos še posebej veličastni praznik sv. Antona, saj je pri večernem bogoslužju mariborski nadškof Alojzij Cvikel blagoslovil nove orgle v minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuj. Vzdušje je bilo res enkratno, maše se je udeležilo približno 800 ljudi. Orgle so

zadonele v svojem veličastvu. Lep obred so skrbno pripravili naš gvardijan p. Milan Kos v sodelovanju z določenimi odgovornimi brati v samostanu. Kaj več o orglah najdete tudi v posebni rubriki te številke Sporočil.

Pred nami (konec junija) je praznovanje zavetnikov našega samostana sv. Petra in Pavla, ko bomo obhajali letošnje jubilate iz naše skupnosti: zlatomašnika p. Franca Meška, srebrnomašnika p. Andreja Feguša in 40 let duhovništva p. Janka Gašpariča.

Vsem želim blagoslovljene poletne dni in lepo branje naših Sporočil!

p. Matei Senteš

Novice iz Dornave

Velikonočne praznike smo v župniji praznovali nadvse slovesno. Ves postni čas smo namenili duhovni pripravi. Križev pot smo imeli ob petkih in nedeljah pred pozno sv. mašo. Otrokom in vernikom smo omogočili pripravo na dobro sv. spoved. Povabljen je bil tudi tuji spovednik, ki je pomagal spovedovati otroke in odrasle vernike. Zaznali smo kar precejšen upad obiska pri nedeljskih svetih mašah zaradi dolgotrajne virusne bolezni. Upamo, da se bodo verniki počasi prebudili. Velikonočno tridnevje je bilo lepo obiskano. Vstajenjska procesija je bila zelo doživeta. Procesijo smo razvili po cesti mimo občine in nazaj v cerkev. V procesiji

so sodelovali: pihalna goba, pevci in pritrkovalci v zvoniku ter drugo osebje, ki je bilo zadolženo za posamezna opravila.

Posebna pozornost je bila letos namenjena prvoobhajancem in birmancem, ki bodo sv. birmo prejeli naslednje leto. Prvo sv. obhajilo je v nedeljo, 21. maja 2023, pri sv. maši ob 10. uri prejelo 22 otrok. Pri maši je prepevala skupina mladih pevcev pod vodstvom katehistinje ge. Lidije Kmet Kodrič. Pri sami slovesnosti prvega sv. obhajila je pomagala še naša druga katehistinja ga. Lea Bedrač. Po maši so starši prvoobhajancev pripravili za vse udeležence skromno pogostitev. Celotna slovesnost je bila doživeta.

Tudi šmarnična pobožnost je bila lepo obiskana v župnijski cerkvi sv. Doroteje. Mladi in stari so se zbirali tudi ob kapelah v Pacinju in Spodnjem Velovleku. Ob zaključku šmarnic smo se posladkali s sladoledom.

Veroučno leto smo zaključili s slovesno sv. mašo 28. maja 2023. Spričevala pa so otroci dobili v tednu pred 4. junijem 2023. Otroke smo opozorili, da počitnice ne veljajo za obisk sv. maše. Upamo, da jih bo nekaj prihajalo k božji službi tudi med počitnicami.

Na veliko smo že poročali o srečnem zaključku obnove zvonika. Tam je ostalo še nekaj denarja, ki smo ga namenili zamenjavi oken in vhodnih vrat v učilnici. Tudi to delo je končano. Bogu hvala! Omeniti je treba, da smo gostili delavce Karitas

na mesečnem srečanju 9. maja 2023 ob 20. uri zvečer. Občina nam je brezplačno ponudila svojo večnamensko dvorano, v kateri je srečanje potekalo. Naša Karitas je skupaj z župnijo poskrbela, da gostje niso bili ne lačni in ne žejni.

V nedeljo, 11. junija 2023, je bila v župniji Polenšak revija cerkvenih pevskih zborov dekanij Ptuj in Zavrč. Na reviji je sodeloval tudi naš cerkveni pevski zbor. Srečanje je bilo popoldne ob 16. uri. Po končanem srečanju je bila obilna pogostitev za vse navzoče v dvorani gasilskega doma na Polenšaku.

V samostanu sv. Petra in Pavla je te dni zelo živahno, saj poteka velika priprava na blagoslov novih orgel, ki bo v torek, 13. junija 2023, ob 19. uri.

Toliko za danes. Želim lepe počitnice in primeren dopust za osvežitev duha in telesa za nove napore v jesenskem delu tega leta.

p. Slavko Stermšek

Minoritski samostan sv. Frančiška

Prelistal sem svoj koledar in prebral prejšnje poročilo p. Romana.

Naše piransko poročilo nadaljujem v februarju, ko sem se udeležil petdnevni duhovnih vaj za brate minorite v Olimju. Vodil jih je br. Janez Kurbus. V svojih nagovorih je lepo povezal spise sv. Frančiška in cerkvene dokumente ter dodal svoje misli. Hvala, br. Janez.

V marcu sem se udeležil dneva naše trajne vzgoje pri Sveti Trojici v Halozah. P. Igor Salmič nam je iz Konstitucij in Frančiškovih spisov predstavil ideal manjšega brata danes. Za večno zveličanje in tudi za preživetje na tem svetu je treba posnemati spokornost našega ustanovitelja, ki je sebe imenoval »služabnik vseh«.

V aprilu, po veliki noči, sva s p. Romanom sedla za računalnik in se udeležila študijskega dneva za Frančiškove redovnike in redovnice v Sloveniji –

po Zoomu. Ta dogodek omenjam zato, ker nas je tudi tokrat nagovoril naš p. Igor in nam predstavil Frančiškove stigme – zgodovinske podatke (prihodnje leto bo 800. obletnica) in duhovno sporočilo. P. Igor, hvala, da se še vedno ukvarjaš z nami, slovenskimi brati.

Vmes so bili lepi velikonočni prazniki. Istrski župniki, ki upravljajo po več župnij, so nas večkrat prosili za spovedovanje, pa tudi za obrede v velikonočnem tridnevju. Eden od nas je pomagal v Olimju.

Od zunanjih dogodkov, ki so se me dotaknili, bi rad omenil še junijski »dies sanctificationis« z dekanijskimi duhovniki. V bližnjem Umagu, na hrvaški strani Istre, smo se srečali slovenski in hrvaški dekanijski duhovniki – sosedje. Skupaj smo zmolili del rožnega venca. V pogovoru je nato lahko vsak spregovoril o uspehih in težavah. Sledil je skupni sprehod po mestu in kosilo. Bilo je preprosto, lepo bratsko srečanje – do sedaj to ni bil običaj.

Pa še nekaj iz naše hiše. V naš piranski samostan prihaja mnogo ljudi:

- Gradbeniki, ki delajo na samostanskem dvorišču, in vodovodarji, ki nam delajo ogrevanje na toplotno črpalko (plinsko ogrevanje je postalo predrago).
- Gostje iz Slovenije, avstrijske Koroške in drugod, ki pri nas preživljajo nekajdnevni duhovni dopust (vaje). Želimo jim nuditi samostanski mir in duhovno hrano v cerkvi.

- Prostovoljci, ki pomagajo pri še nedokončani obnovi našega samostana, ki nam ga je država vrnila pred dobrima dvema desetletjema. Ravno te dni (v začetku junija) je pri nas skupina mladih zakoncev z otroki, ki so bili takrat udeleženci delovnih taborov. Tudi danes so prijeli za lopate in drugo orodje in opravili nekaj koristnih del. Tako bo meditativni vrt počasi dokončan. Odrasli člani delovnih taborov kažejo svojim otrokom, kako se pomaga in dela. Naš gvardijan p. Janez poskrbi za dobro voljo in da se čutijo koristne.

Bratom in vsem bralcem naših Sporočil želimo lepo, ne prevroče poletje.

p. Franc in brata iz Pirana
(kmalu se nam bo pridružil četrti)

Minoritski samostan sv. Vida

Dragi bralci naših Sporočil. Na Vidmu se dogaja. Veliko dogodkov smo doživeli. Najprej svete stvari. Imeli smo pripravo na birmo, saj nas je obiskal dr. Andrej Omulec; v občinski dvorani smo imeli srečanje za starše birmancev in prvoobhajancev. Za nami je birma, ki jo je podelil nadškof dr. Martin Kmetec, »skušnjo« pa je imel provincialni minister p. Milan Kos. Hvala za vse.

Prvo obhajilo smo praznovali na štirih lokacijah: Sv. Andraž, Sv. družina, Sv. Vid in Sveta Trojica. Hvala Bogu, ni bilo malo obhajancev.

Skupine v župnijah so aktivne, nekatere bolj, nekatere manj. Skupaj se trudimo. Verouk smo zaključili in otroci so veselo pričakovali svoje »plačilo«, torej spričevala. Sv. maše na Vidmu so dobro obiskane, drugače je pri Sv. Andražu, kjer je maša ob 8. uri, takrat otroci mogoče še spijo.

Naši gasilci, ki jih ni malo v naši župniji, so prišli k sv. maši na Florjanovo nedeljo. Videmski praznujejo 100-letnico in temu primerno sledijo tudi proslave.

Pri Sv. družini na Selih je v soboto, 22. aprila, potekal že 8. blagoslov motorjev in motoristov. Dogodka se je letos udeležilo več kot sto lastnikov jeklenih konjičkov. Lepo tradicijo, da gasilci počastijo svojega zavetnika, sv. Florjana, ki goduje 4. maja, že vrsto let ohranjajo tudi v Prostovoljnem gasilskem društvu Sela. Članice in člani so se v nedeljo, 30. aprila, zbrali pri slovesni Florjanovi sveti maši, ki so jo darovali za vse žive in pokojne selske gasilce. Kipec sv. Florjana je letos ponosno ponesla v cerkev ekipa mladincev PGD Sela, letošnjih državnih prvakov v kvizu gasilske mladine. Sveti Florjan, varuj nas časnega in večnega ognja!

V naši župniji svetega Vida je potekalo tradicionalno binkoštno srečanje ostarelih, bolnih in invalidov. Srečanje se je začelo s svečano sveto mašo, nadaljevalo pa s pogostitvijo in skupnim srečanjem

v gostišču Pri treh lipah. Srečanje je bilo čudovito. Pri organizaciji tega dogodka sta pomagali Občina Videm in Karitas.

V Leskovcu smo obnovili in postavili križ, ki je bil v zelo slabem stanju. Počasi pripravljamo vse potrebno za magdalenino in avguštinovo, kamor ste vsi vabljeni. Pripravljamo pa se tudi na Vidovo in Janževo žegnanje. Vabljeni!

Naj vas spremlja Gospod in vas varuje povsod.

Mir in vse dobro vsem!

p. Klemen Slapšak

Minoritski samostan Matere Božje

Hvala Bogu, pa se je končno malo otoplilo. Bra-tje spet molimo brevir v cerkvi pod častitljivim Celjskim oltarjem z baldahinom. Sicer pa zima in pomlad nista bili pretirano mrzli, le veter je bril in bril, da te je prepihal kljub zimski obleki. Dogodki na Gori. Veliko jih je, omenil bom le najpomembnejše.

Praznik Gospodovega vstajenja smo obhajali za naše razmere lepo in slovesno, kot to zasluži. Vstajenje, procesijo in rano mašo je imel župnik p. Danilo Holc. Pri procesiji so sodelovali ministranti, pevci, možje so nosili nebo in veselje so oznanjali zvonovi. Obisk je bil lep. Tudi pri ostalih mašah

dneva je bil lep obisk, največ jih je bilo pri maši ob 10. in 16. uri.

Na Goro radi pridejo tudi motorizirane skupine, kot so motoristi, starostniki, traktoristi ... Tako so 15. aprila na Goro prišli motoristi, ki imajo sedež v Cirkovcah. Trg pred cerkvijo je bil poln jeklenih konjičkov. Blagoslov je opravil p. Danilo Holc.

Bratje radi priskočimo na pomoč tudi duhovnikom v okoliških župnijah v dekaniji. Na praznik dela, 1. maja 2023, je slovesnost v Račah, kjer je cerkev posvečena sv. Jožefu delavcu, vodil slovesnost p. Emil Križan. Po končani maši so vsi navzoči verniki sprejeli in pogostili skupino pešromarjev iz Maribora pod vodstvom s. Štefke Klemen in nadškofovega tajnika g. Jureta Sojča. Pri kosilu smo se zbrali skoraj vsi dekanijski duhovniki. Z Gore smo morali pohiteti, kajti romarji za duhovne poklice so imeli popoldne mašo in molitev na Ptujski Gori. Lep obisk, nekaj tudi s Ptuja in drugih župnij. Bog naj usliši prošnje in molitve.

Florjanova nedelja za naše gasilce je bila 7. maja 2023. Lepo število se jih je zbralo in ob spremljavi godbe na pihala so prišli v cerkev. Lepo so sodelovali. P. Danilo se jim je ob tej priložnosti zahvalil za urejanje prometa na šentvoršco (2. julija) in veliko mašo (15. avgusta). Prepričani smo, da drži rek: Dobra beseda dobro mesto najde.

V župniji 11. maja 2023 smo začeli neposredno pripravo na birmo. Vključili smo birmance, starše

in botre. Delo sva si razdelila p. Danilo in p. Emil. V torek, 16. maja, je birmance, starše in botre obiskal birmovalec msgr. dr. Marjan Turnšek. Birmanci so najprej sami predstavili svojo pripravo na birmo v štirih skupinah. Birmovalec je povzel njihova sporočila in pohvalil njihovo vključevanje v življenje župnije. Birmanci so se vključili v pevski zbor, v Karitas in pridružili ministrantom. Spodbudil jih je, naj po birmi nadaljujejo delo v skupinah. Sama birma je bila po besedah birmovalca lepo pripravljena, z bogatim sodelovanjem birmancev, staršev in botrov. K sv. birmi je pristopilo sedemnajst kandidat in kandidatov.

Na same binkošti je bil na Gori pomenljiv dogodek: zakoncema Moniki in Petru Gojkošku se je rodil peti otrok, tokrat Pavlina, in med sv. mašo ob 10. uri je bil sv. krst, ki sem ga opravil p. Emil, verjetno zaradi sorodstvenih vezi. Sv. maša je bila slovesna, peta. Ob spremljavi priložnostnega orkestra je prepeval zbor Magnifikat, ki ga vodi oče novokrščenke Peter Gojkošek. Novokrščenka naj raste in se krepi na duši in na telesu; krepi naj jo Božja milost.

Ob sklepu šmarnic in na praznik obiskanja Device Marije je Ptujsko Goro obiskal nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl, tokrat kot romar. Nebeški in naši Materi Mariji je izročil sinodalna dogajanja v naši nadškofiji. Zbralo se je lepo število duhovnikov in vernikov. Na koncu večerje sem zaznal naslednji komentar: Ptujška Gora se bo morala preimenovali v Mariborsko Goro. Velika večina romarjev je bila iz Maribora in okolice in ne več s Ptuja, kot je to bilo včasih. To sem omenil v premislek ptujskim in okoliškim gospodom.

V nedeljo, 4. junija, smo v župniji obhajali tudi praznik prvega sv. obhajila. Jezusa so prvič v srce prejeli štiri prvoobhajanci.

Na šentvoršco in na veliki šmaren pa nas le pridite obiskat. Veselje v Gospodu je naša moč.

Pozdrav od vseh »Gorčanov«.

p. Emil Križan

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Pozdravljeni, dragi sobratje, v mesecu vrtnic iz rajskega Olimja. Veselimo se, kristjani, Gospod je vstal in živi, vstali v novo življenje bomo tudi mi. To je bilo sporočilo letošnjega velikonočnega jutra, ki nam je prineslo pravo pomlad in veselje v dušo. Korona se je umirila in zato smo lahko v nebeški radosti obhajali praznik Gospodovega vstajenja. Obisk faranov in drugih romarjev je bil lep in vera se je vrnila našemu ljudstvu. Kristus je premagal greh in smrt, naj pomaga tudi slovenskemu ljudstvu, da se vrne v naročje dobrega Očeta, ki nam po Sinu podarja večno življenje. Procesijo in slovesno sv. mašo je vodil naš p. Franc Murko, ki sedaj slušbuje v Piranu. Alelujo, vstalega Jezusa, pa je letos nosil na čelu procesije član ŽPS, župnijski sodelavec ter redni bralec Božje besede g. Matija.

Na začetku sem namerno napisal rajsko Olimje. Naš samostan oziroma olimski grad ima zelo veliko oken in na vsako okno smo tudi letos postavili cvetoče rože, pelargonije. Zgodaj smo jih razpostavili, bilo je še dokaj mrzlo, a upamo, da se naše rožice ne bodo »prehladile«. Tako bo zaradi cvetočih pelargonij na oknih naš samostan vse poletje kot neskončno lep in privlačen rožni šopek, ki naj slavi Boga in Marijo, obenem pa dela veselje obiskovalcem in romarjem, ki prihajajo k nam na telesni in duhovni oddih.

Takoj po veliki noči, na velikonočni ponedeljek, smo že dobili obiskovalce. Prišel je avtobus romarjev iz Hrvaške, ki so se že prej ustavili tudi pri Mariji na Ptujski Gori. Prihajati pa so začeli tudi drugi, tako Italijani kot Nemci in Avstrijci. Zanje poskrbi p. Jože Lampret z dobro razlago v njim razumljivem jeziku. Olimje je 29. aprila dobilo novo pridobitev. P. Ernest je ob prisotnosti g. župana Petra, br. Jožeta in mnogih gostov in domačinov slovesno blagoslovil novo parkirišče za avtomobile in avtobuse na začetku vasi Olimje, nasproti olimskega pokopališča. Pridobitev bo služila dvojnemu namenu: najprej za praznične dni, ko bo Olimje obiskalo toliko romarjev in turistov, da bodo morali

pustiti svoje jeklene konjičke pred vasjo, in tudi ob pogrebih, ko se zbere veliko žalujočih, ki bodo zdaj imeli na voljo tudi parkirišče. Ob koncu aprila, tik pred začetkom meseca majnika, nas je z ministranti obiskal naš p. Klemen Slapšak z Vidma pri Ptujju. Z nami so vikend ob koncu meseca preživeli tudi trije patri jezuiti iz Dravelj pri Ljubljani. Z nami so bili tudi pri obedih.

Prišel je najlepši mesec leta, Marijin mesec majnik. Vsak večer se je iz naše cerkve slišala majniška pesem v čast in hvalo Devici Mariji, naši kraljici in priprošnjici pri Bogu. Najlepše, kar imamo v tem mesecu, so dvojne šmarnice: ene cvetijo na naših vrtovih, druge beremo v naših cerkvah in z litanijami ter pesmimi častimo kraljico angelov in svetnikov ter kraljico naših src. Letos smo se spet brez strahu zaradi koronavirusa zbirali pri bogoslužju in prišli k šmarnični pobožnosti. Na različnih krajih smo brali različne šmarnice, ki so letos na voljo. Za otroke so bile na voljo kar trojne šmarnice. Prve je izdala Mohorjeva založba, druge je izdala salezijanska založba Salve, tretje pa so izšle v založbi Iskreni, in sicer o duhovniku in mučencu iz Primorske, župniku in narodnem buditelju Filipu Čermelju. Težko se je odločiti, katere naj beremo. Naši farani, predvsem tisti, ki imajo še predšolske otroke in mlajše, so letos imeli šmarnično pobožnost kar po družinah. Izbrali smo šmarnice, ki govorijo o angelu, ki uči otroke moliti, in jih je napisal naš bivši pater Aco Jerant. Zdi se nam pomembno, da naša beseda pride tudi med obrobne in oddaljene, ki živijo med nami. Še posebej v času sinode, ki jo je naročil papež. Zato smo z veseljem prevzeli dolžnost, da vsak mesec znova v dvoje občinskih glasil napišemo tudi duhovno misel. Veroučno leto se počasi zaključuje, običajno s podelitvijo dveh zakramentov, prvega sv. obhajila in sv. birme. Slovesnost obhajila smo obhajali v Olimju, birmanska slovesnost pa je bila v župniji sv. Eme. Na oba zakramenta so se otroci skrbno pripravljali pri verouku in na pobudo našega novega izrednega delivca obhajila, g. Marjana Čarterja, s šmarnicami tudi po svojih domovih. Praznik prvega sv. obhajila je bil letos za župniji Olimje in

Podčetrtek v cerkvi Marijinega vnebovzetja. Bil je prav na binkošti, saj v za Slovenijo usodnih časih potrebujemo navdihe Sv. Duha, ki bo naše mlade kristjane navduševal za dobro, da bodo krščansko živeli in se aktivno vključili v delo za prave krščanske in slovenske vrednote. Otroci so se s svojimi starši zbrali na dvorišču samostana in so skupaj z ministranti in p. Ernestom ter p. Stankom Rozmanom, dolgoletnim misijonarjem v afriških državah Zambiji in Malaviju (takrat je bil pri nas v romarskem domu na osebno vodenih duhovnih vajah pred zlatomašno slovesnostjo v svojem rojstnem kraju in župniji Kovor), odšli v lepem sprevodu v cerkev Marije Vnebovzete v Olimju. Iz obeh župnij je bilo deset mladih kristjanov, ki so pri bogoslužju dejavno sodelovali z izpovedjo vere in prošnjami ter petjem. P. Ernest jim je v pridigi položil na srce, naj bo Jezus njihov prijatelj, ki naj ga skrbno pričakujejo in vzljubijo. Staršem se je zahvalil za njihov delež pri verski vzgoji, ni pa pozabil niti na katehistinjo Metko Čater, mlado mamico številnih otrok, ki je vse leto pripravljala otroke na prejem prvega sv. obhajila. Pri maši so pela mlada dekleta iz Podčetrka, na citre pa jim je zaigral pesem O nepričakovani dan naš mladi faran Tilen. Po maši so naši farani in starši na samostanskem dvorišču za vse pripravili majhno pogostitev s pecivom in pijačo.

V začetku junija je k nam prišel na obisk dolgoletni misijonar v Zambiji in Malaviju p. Stanko Rozman. Prišel je povabit p. Ernesta na svojo zlato mašo, ki jo bo daroval 25. junija v svoji rodni župniji, v Kovorju pri Trziču. Pri nas je bil tudi na duhovnih vajah. Žal je ta dan p. Ernest zadržan, saj bo zlatomašni pridigar pri maši našega dolgoletnega sosednjega župnika pri Sv. Emi, g. Straška. Pred praznikom Gospodovega vnebohoda je prišel čas, da tudi patri odidejo za en dan iz samostana v drug samostan pogledat, kako tam živijo. Odšli smo v Pleterje, Šentjernej in Kostanjevico. Ogledali smo se lepote Dolenjske in za našo župnijo nabavili kakovostno mašno vino, za obede pa cviček. Obiskali smo tudi znamenito božjo pot v župniji Šentjernej, Novi

Lurd. Sredi gozda stoji mala božjepotna cerkev kakor na skali, pod njo pa izvira potoček. Tukaj se radi, posebej ob majskih nedeljah, zbirajo romarji od blizu in daleč.

V naši zeliščni lekarni se ves dan izmenjujemo bratje pri delu za zdravje bolnikov in s tem opravljamo najlepše delo telesnega in duhovnega usmiljenja. Ob koncu tedna se vidi, kako ljudje spet radi množično prihajajo v naš kraj. Dnevno so najavljene razne skupine turistov, ki želijo, da jim razkažemo naše znamenitosti. Tudi vse sobote in nedelje v maju, ko okrog nas vse cveti, so Olimje napolnili turisti iz vse Slovenije in Hrvaške ter sosednjih dežel. Tudi družine si z veseljem ogledujejo izredno lepo urejen vrt, trato ter okolico cerkve in samostana. Otroci pa se ne morejo načuditi ribam v našem ribniku.

Zadnji dan Marijinega meseca maja, na praznik Marijinega obiskanja, nas je obiskal celjski škof Maksimiljan, da je z mnogimi duhovniki in našimi patri ter številnimi verniki v cerkvi Marijinega vnebovzetja v Olimju obhajal sinodalni dan za vso celjsko škofijo. Med pridigo je posebej poudaril našo zavezo, da s papežem, škofi, duhovniki in vsem vernim ljudstvom potujemo svojemu odrešenju naproti.

K nam je znova prišel junij, mesec vrtnic, češenj in prvi mesec počitnic za vse šoloobvezne otroke. Na samostanskem dvorišču so se 2. junija popoldne srečali člani in članice Karitas iz vse celjske škofije.

Srečalo se je okrog 200 prostovoljk in prostovoljcev, ki vse leto marljivo skrbijo za vse revne, bolne in osamljene, ki potrebujejo človeško bližino, pa tudi materialno in finančno pomoč. Najprej so se zbrali v cerkvi sv. Eme, kjer je sv. mašo zanje daroval g. Rok Metličar.

V juniju so pri nas najbolj številne skupine osnovnošolcev in srednješolcev iz vseh krajev Slovenije, pa tudi iz tujine. Vedno več imamo skupin, ki jih gostijo naše šole in jih sestavljajo učenci iz različnih evropskih držav. So zanimivi in resni poslušalci naše razlage, ki ni toliko v suhoparnih številkah, pač pa bolj v nazornem prikazovanju različnih dogodkov iz zgodovine tega romarsko-turističnega kraja, ki vsako leto bolj slovi po svetu in v domovini.

Brez reklame so patri minoriti v teh 33 letih bivanja v olimskem samostanu naredili za ta kraj nekaj, česar si na začetku nihče ni mogel predstavljati niti v sanjah. Čestitke naših obiskovalcev prihajajo od vseh strani. Naša majhna, a zato toliko bolj zavzeta skupnost, ki dela vse v Božjo čast in slavo, lahko premika gore ... To želimo delati tudi v prihodnje. Sedaj že nestrpnost čakamo na obisk p. Milana Kosa, da nam sporoči, koga nam bo dodelil 1. avgusta namesto p. Danija. Naj bo to nova priložnost za duhovno pomlad med našim ljudstvom.

p. Jože Lampret in sobratje

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

V začetku aprila (v velikem tednu) nas je (tudi) v našem samostanu dosegla informacija s strani ljubljanske nadškofije, da s 1. avgustom 2023 ne bomo več delovali v župniji Ljubljana – Sv. Peter. Čeprav smo »samo popotniki« tudi v samostanu in župniji, kjerkoli že smo, smo novico sprejeli s cmokom v grlu. Ni enostavno oditi, če uradno niti (pravega) razloga ne poznaš. A zgodovina bo gotovo povedala, zakaj. O odhodu v župniji nismo govorili, a je mnoge farane novica zelo hitro dosegla. V junijskih pisnih oznanilih župnije smo zapisali (prej pa uradno obvestili na zadnjem župnijskem svetu župnije 22. maja) uradno obvestilo province:

Spoštovani župljani!

Zaradi precejšnjega zmanjšanja števila patrov naše slovenske minoritske province v zadnjih letih smo prosili ljubljansko nadškofijo, da ponovno prevzame pastoralno oskrbo bolniške župnije, in izrazili pripravljenost, da ostanemo pastoralni oskrbniki župnije Sv. Peter. Nadškofija Ljubljana nam je odgovorila, da sprejemajo našo prošnjo in hkrati s 1. avgustom 2023 ponovno prevzamejo tudi župnijo Sv. Peter. Kot razlog te odločitve navajajo, da jih je vodila misel na pastoralno oskrbo obeh župnij. Prepričani so namreč, da je pastoralno veliko lažje, če obe župniji sodita pod isto ustanovo.

V smislu te odločitve ljubljanske nadškofije patri minoriti s 1. avgustom 2023 končujemo pastoralno delo v vaši župniji. Ob tej priložnosti se vam želimo zahvaliti za lepo sodelovanje.

Glede na to, da smo tukaj ustanovili samostan sv. Maksimilijana Kolbeja in zgradili prostore, vas obveščamo, da samostana ne ukinjamo in novozgrajene prostore ohranjamo za svoje potrebe, čeprav trenutno ne bo navzočega nobenega patra. Trenutno iščemo najboljšo rešitev, da bi ti prostori služili pravi namenom.

Mir in dobro!

p. Milan Kos, prov. minister

Hvala p. provincialu za napisano. Hvala pa tudi generalnemu ministru p. Carlosu Trovarelliju in generalnemu asistentu p. Igorju Salmiču za obisk, bivanje in pogovor v naši skupnosti ter sobratom iz province za udeležbo na srečanju in kosilu z njima v naši samostanski obednici.

Tako se zadnjič po tej poti oglašamo člani samostanske skupnosti (p. Martin Gašparič, p. Vladimir Rufin Predikaka in p. Vito Muhič) v pričakovanju uradnega obvestila s strani definitorija, kam se v naslednjih tednih selimo. Osebno se bom v 26 letih že desetič selil. Hvala sobratoma za teh preteklih deset mesecev, ko smo živeli in delovali kot skupnost – kot bratje.

Cvetno nedeljo in velikonočne praznike smo obhajali: p. Martin in p. Vladimir v Ljubljani, kjer je bil obisk zelo lep, jaz pa med vojaki v Bosni in Hercegovini ter v Latviji, kjer je bilo tako nacionalno kot jezikovno zelo dinamično, saj so k blagoslovu jedi in sveti maši prišli vojaki iz različnih držav, ki so prisotne na območju delovanja.

Šmarnična pobožnost v maju je bila povezana tudi z devetdnevnico pred sveto birmo. Ob večerih je šmarnično branje za otroke podajala gospa Mirjam Šprohar, zjutraj pa smo prebirali življenje Magdalene Gornik. Sveto birmo je trinajstim birmankam in birmancem (katehet je bil p. Martin) podelil g. nadškof Anton Stres, na kosilo pa smo povabili župnijske sodelavce (vsi vabljeni okoliški duhovniki so se opravičili). Hvala gospe Magdi in gospodu Ivu za pomoč. Osebno sem dva tedna v maju preživel z vojaki (pribl. 750 vojakov iz deve-

tih držav) pod obronki Stola, Zelenice, Begunjšči-ce in Pokljuke.

Medtem ko gradbeni mojstri sanirajo severno steno cerkve sv. Petra zaradi večletnega zatekanja (zamašeni žlebovi in odtočne cevi), »mojstri« samostanske skupnosti razmišljamo, se pogovarjamo in čakamo usmeritve province in škofije, kako bo s primopredajo župnij (Sv. Peter, bolniška župnija) ter selitvijo samostanskih stvari, saj zaenkrat sogovornikov s strani škofije še nimamo. Seveda je za nas tudi vprašanje, kaj se bo v samostanskih prostorih odvijalo, saj imamo tudi mi svoje predloge in videnja. Vsekakor pa po predstojnikih gotovo deluje Sveti Duh in se bodo na Njegovo delovanje tudi odzvali – Bog daj, tudi s sodelovanjem celotne province.

Naj nam vsem sv. Maksimilijan Kolbe izprosi mo- drosti, potrpežljivosti in predvsem dobrih živcev (pa tudi mišic za selitve), da bomo zadeve izpeljali v duhu ponižnosti, strpnosti in dobrega gospodar- ja, pa tudi prihodnjega sodelovanja.

p. Vito Muhič

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

Kot kaže, se tokrat zadnjič oglašamo iz Prekmurja. Pred veliko nočjo se je razširila ta novica o odhodu patrov iz Turnišča, ki je dodobra razburkala javnost in celotno škofijo. Pritiski so z vseh strani zelo veliki. Pa pustimo to ob strani. Poglejmo, kaj je bilo v tem času lepega in kaj je tisto, kar je zaznamovalo ta čas, naš samostan in župnijo ter brate.

Prav gotovo je bila to priprava na veliko noč. Vsa- kodnevno spovedovanje zjutraj in zvečer je privabilo veliko število ljudi od blizu in daleč. Zelo lepo se je videlo, da ta možnost omogoča poglobljeno osebno spoved, ki je več kot samo tradicija. Tudi sama velika noč je minila mirno in lepo. Bratje smo si nekako razdelili vodenje obredov tako v župnijski cerkvi kot pri sestrah klarisah. Po veliki noči smo v skupnosti dobili dragocen obisk iz Rima. Teden dni je bil pri nas p. Anton Borovnjak, ki je malo nadomestil p. Tonija, ki je po praznikih nabiral moči na krajšem duhovnem dopustu.

Prihajati so začele tudi romarske in turistične skupine. Bratje smo na razpolago, in če je treba, poskrbimo tudi za prevajanje naše razlage svetišča. Na belo nedeljo smo imeli pri pozni sveti maši srečanje letošnjih zakoncev jubilentov. Prejeli so spominske plakete in poseben blagoslov. P. Janez je v drugi polovici aprila odšel na študijski dan za osebno spremljane duhovne vaje po Frančiškovih poteh. P. Toni pa je bil tudi letos v vlogi učitelja na srednji zdravstveni šoli, ker s svojimi izkušnjami in znanjem rad priskoči na pomoč pri predmetu Etika in komunikacija v zdravstvu, kjer predstavi duhov- no oskrbo, proces žalovanja in paliativo. Dva brata sva se 27. aprila udeležila lepega srečanja slovenske

in hrvaške province v Novem Marofu, kar za nas ni bilo tako daleč.

Z majem pa se začenjajo naša proščenja po vaseh, kjer imamo dve sveti maši z nagovorom, seveda ne manjkajo lektarji in kramarji ter obvezno kosilo pri »cehmeštru« oziroma članu gospodarskega sveta iz tiste vasi. Sedmega maja je bilo prvo sveto obhajilo – 33 tretješolcev je z navdušenjem hodilo k tridnevni pripravi, starši so temeljito očistili cer- kev in uredili okolico ter skupaj z otroki dan pred obhajilom pristopili k sveti spovedi. V stari cerkvi je bilo 12. maja zelo lepo srečanje odraslih pevskih skupin. Na 6. velikonočno nedeljo so naši deveto- šolci javno izpovedali vero in obljubili, da se bodo še naprej trudili za rast v veri. S tem so tudi uspešno končali osnovnošolski verouk. V sredini maja je p. Toni skupaj s skupino iz društva onkoloških bol- nikov poromal na Brezje. Imeli smo se zelo lepo. Skupina raste in se razvija, s takšnimi romanji pa bogatimo dneve in leta, ki so nam podarjena. Od Gospodovega vnebohoda dalje je p. Janez prevzel vodenje domače župnije v Lenartu in tam ostal šest dni. Tako je dokazal, da je lahko prerok v domačem kraju. 24. maja smo se vsi patri udeležili pastoral- nega dne na Ptuju. Ta dan pa je bila zvečer po sveti maši molitev za našo škofijo. Pred Najsvetejšim se je razvila lepa slavlilna molitev, po kateri sta sledila še kratko srečanje in izmenjava izkušenj. Že nekaj let v naši župniji končujemo verouk skupaj z zaključkom šmarnic. Letos smo beležili zelo lep obisk šmarnic. Vsak dan je bilo pri šmarnicah okrog 110 otrok. Ta dan so veroučenci prejeli spričevala in seveda obvezen sladoled.

Prvo soboto v juniju smo s puščavo sklenili štiri- mesečne delavnice molitve in življenja. Udeleževali smo se jih vsi trije bratje. V začetku junija se je oglasil pri nas tudi pater provincial in sledil je de- finitorij. Tako so naše misli že lahko usmerjene v novo skupnost. Pred nami je poletni čas, ki pripra- vlja veliko izzivov: duhovne vaje, romanje v Lurd in oratorij ter na koncu še slovo od Turnišča. Upamo, da vse mine v Njegovi navzočnosti.

p. Toni Brinjovc

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice! Mir in dobro iz Kazahstana. Praznovanje velike noči sta letos pomagala oblikovati tajnik iz nunciature gospod Mikele in sodelavka na nunciaturi s. Darja (Bogu posvečena devica, ki prihaja iz Belorusije). Bogoslužje in pridige smo si porazdelili. S. Darja je pomagala s petjem in igranjem na orglah, da je bilo vsem prijetno. Ko to pišem, lahko že povem, da smo včeraj dobili novega nuncijskega v Kazahstanu, ki kot prejšnji prihaja iz Indije in je mojih let. Letos praznuje 25 let duhovniškega posvečenja in za darilo je dobil nas.

Po veliki noči letos ni bilo vsekazahstanskega srečanja duhovnikov, ker smo po škofijah praznovali 20-letnice ustanovitve škofij. Pri nas je to sovpadalo s stoletnico ustanovitve sester evharistk. Tridnevno srečanje je prvi dan prineslo večerno nogometno tekmo med duhovniki in skupino mladih mož, ki se srečuje in igra nogomet v stolni župniji. Drugi dan smo praznovali praznik sester in zadnji dan zaključili s praznično mašo in kosilom.

V skupnosti bijemo bitko z mlini na veter oz. s papirji in dovoljenji za gradnjo samostana. Upali smo, da bo vse to pod streho do konca maja in bomo lahko začeli graditi, pa še vedno ni luči na koncu predora. Upamo, da se z Božjo pomočjo kmalu vse uredi.

Druga stvar pa je priprava na srečanje mladih v Lizboni in v avgustu še pri nas. To bosta dva večja projekta, ki ju moram končati, preden predam posle kot animator mladine na ravni škofije. Upam, da bo imel moj naslednik več idej, volje in podpore »od zgoraj« pri svojem delu, jaz pa bom lažje delal na projektu gradnje samostana in pripravil projektov, da ne bomo imeli samo stavbe, ampak da bo v njej tudi življenje in programi.

Pred časom smo oddali eno od naših mladink in čez en teden je postala slamnata vdova, ker je njen mož odletel v Nemčijo na repatriacijo. Ko se bo vrnil, jo bo vzel s seboj, tako da bomo izgubili katehistinjo in župljanko.

Na dan svetega Antona, ki smo ga praznovali dvakrat, nas je obiskal brat iz Rusije, ki je prišel domov na počitnice in se za par dni ustavil tudi pri nas. V nedeljo smo praznovali v župniji, in sicer skupaj s telovsko procesijo. Po njej je sledil po stari navadi koncert otrok naše glasbene šole in kosilo za vse. V torek pa smo poslali povabilo po dekaniji in povabili tudi naše prijatelje. Prišlo jih je 15 in vse smo pogostili s skromno večerjo in sladoledom.

Nedeljo pred tem pa sem bil v Pavlodarju na duhovni obnovi pri sestrah klarisah, ki se še učijo ruskega jezika in imajo rade občasno mašo v angleščini. Te dni praznujejo prvo obletnico prihoda v Kazahstan; prišle so iz Indije in Bangladeša.

Te dni poteka turnir v judu v Kazahstanu. Slovenski judoisti imajo na žalost borbe v nedeljo, tako da ne morem iti na tekmo, ker je šel Pavel na

duhovne vaje za družinske pare v 800 kilometrov oddaljeni Balhašu.

Drugače pa se že veselimo prihoda salezijanske mladine na oratorij, ki bo julija. Pride kar 12 mladih in dva spremljevalca. V avgustu pa preko skupine Pota pride še pet deklet in bomo oratorij ponovili še v eni župniji, poleg udeležbe na srečanju mladih v mestu Ozornoe.

Lep dan vsem. P. Andreju Fegušu lepo praznova-

nje 25-letnice duhovniškega posvečenja, na žalost ne bom mogel priti, da bi se poveseil z vami. Za počitnice pa še ne vem. Mogoče pozimi. Čakamo, da bo potrjen dogovor med Svetim sedežem in Kazahstanom, da si bomo tukaj lahko uredili začasno bivališče in ne bo treba vsakega pol leta urejati novo vizo.

br. Miha in bratje iz Kazahstana

ODMEVI

Letno srečanje bratov slovenske in hrvaške province

V četrtek, 27. aprila 2023, je v samostanu sv. Antona Padovanskega v Novem Marofu na Hrvaškem potekalo redno letno srečanje bratov sosednjih provinc.

Srečanja se je tokrat udeležilo približno štirideset bratov. Program smo začeli s pozdravi gvardijana p. Martina Dretvića in prov. ministra hrvaške province p. Miljenka Hontića. Sledila je molitev srednje ure brevirja.

Predavanje o življenju in delu p. Ivona Ćuka je imel p. Ljudevit Maračić. Letos mineva sto let od rojstva tega patra, uglednega pisatelja, znanega ne le hrvaški javnosti, temveč tudi v mednarodnem prostoru. Kot prvi urednik in pobudnik izhajanja revije v hrvaškem jeziku, ki se danes imenuje Veritas, je veliko prispeval k uveljavljanju nauka drugega vatikanskega koncila v hrvaški Cerkvi.

Evharistično slavje je ob somaševanju ostalih patrov iz obeh provinc vodil prov. minister p. Miljenko Hontić.

Sledilo je bratsko kosilo, ki je nudilo priložnost za medsebojni pogovor in izmenjavo informacij o življenju bratov in apostolatu po naših bratstvih. Prov. minister p. Milan Kos se je zahvalil bratom za povabilo in hkrati že napovedal ter povabil na srečanje, ki bo prihodnje leto v Sloveniji.

Obisk generalnega ministra p. Carlosa A. Trovarellija

V ponedeljek, 22. maja 2023, nas je obiskal naš generalni minister p. Carlos A. Trovarelli. V spremstvu generalnega asistenta za Srednjo Evropo p. Igorja Salmiča in provincialnega ministra p. Milana Kosa se je srečal z ljubljanskim nadškofom in metropolitom msgr. Stanislavom Zoretom OFM. Na srečanju so spregovorili o tem, kakšno mesto ima redovno življenje in bratstvo v škofiji ter prisotnost Frančiškovihih bratov minoritov v konkretni škofiji. Generalni minister si je ogledal tudi Plečnikovo cerkev sv. Mihaela na Barju, kjer so naši bratje bivali in delovali med drugo svetovno vojno in po njej. Srečal se je tudi z lepim številom bratov iz province pri skupni mizi v minoritskem samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani.

Generalnemu ministru smo hvaležni za njegov bratski obisk in spodbudne besede, ki nam jih je ob tej priložnosti namenil.

p. Milan Kos

Pastoralni dan

Pastoralni dan province smo imeli 24. maja 2023 v minoritskem samostanu na Ptujju. V našo sredo smo povabili znanega profesorja in predavatelja dr. Sebastjana Kristoviča, ki nam je spregovoril na

temo: Oznanjevanje v vrtincu smisla in odnosov.

V predavanju nas je povabil k razmišljanju: Kakšna sled bo ostala za mano? Kdo sem; v čem sem drugačen od drugih? Kdo hočem biti? Kaj pričakujem od življenja? Kaj življenje pričakuje od mene? Na kaj sem v življenju najbolj ponosen? Zakaj sem tukaj? Kakšno vsebino hočem dati svojemu življenju? Kaj je smisel mojega obstoja? Kaj bom videl, ko se bom nekega dne ozrl na svojo prehojeno pot? Najbolj eksistencialno vprašanje je vprašanje o smislu življenja. To so vprašanja, ki si jih moramo postavljati tudi redovniki in duhovniki na svoji življenjski poti, če želimo kakovostno živeti redovniško in duhovniško življenje.

V drugem delu srečanja smo spregovorili o naši frančiškovski pastoralni, ki smo jo na zadnjem rednem provincialnem kapitulju izpostavili kot prednostno v našem apostolatu.

p. Milan Kos

Odslej bodo v minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla mogočno donele nove orgle

Cerkev sv. Petra in Pavla je bogoslužni prostor s čudovito akustiko. Pred letom 1945, ko je bila uničena, je imela dolgoletno zgodovino orgel. Prve naj bi tu stale že leta 1631; čez stoletja so bile večkrat predelane s strani različnih orglarjev. Zadnje so bile uničene skupaj s cerkvijo leta 1945.

Nove orgle je izdelala Orglarska delavnica Maribor – Orgle Dvoršak d. o. o. in so ene največjih v vzhodni polovici Slovenije. Imajo 41 registrov, razdeljenih na tri manuale in pedal.

Razlogov, da smo se odločili za takšne orgle, je več. Cerkev sv. Petra in Pavla je sorazmerno velik in akustično hvaležen bogoslužni prostor, ki potrebuje instrument ustrezne velikosti. Izjemno barvita paleta registrov bo nepogrešljiva za vse vrste glasbe pri liturgiji, od spremljanja ljudskega in zborovskega petja v vseh obdobjih cerkvenega leta do slovesnih solističnih uvodov, postludijev ter mirnih meditativnih mediger, ki bodo spremljale osebno molitev.

V naši glasbeni šoli deluje tudi orgelski oddelek, ki bo z novimi orglami pridobil učni inštrument najvišje kakovosti. Tukaj bodo svoje znanje pridobivale generacije organistov iz bližnje in širše okolice Ptuja. Orgle pa bodo omogočale tudi izvedbo koncertov, revij, izobraževanj, mojstrskih tečajev in tekmovanj

na regionalni, državni in mednarodni ravni.

Hvala Bogu, da v župniji deluje mešani zbor in ljudsko petje še živi. Zato je postavitve novih, tehnično ustreznih in velikosti cerkve primernih orgel priložnost za vse, ki vam je Bog dal ta dar, da se kot pevci in tudi organisti aktivno vključite in sooblikujete bogoslužje.

Sv. Avguštin je zapisal: Novi človek ve, kaj je nova pesem. Petje je izraz veselja, in če smo še bolj pozorni, je izraz ljubezni. Božje ljudstvo, zbrano pri obhajanju evharistije, poje hvalnice Bogu. Cerkev je

v svoji dvatisočletni zgodovini ustvarila ter še vedno ustvarja glasbo in petje, ki sta dediščina vere in ljubezni, ki je nikakor ne smemo izgubiti. Naša želja je, da bi te nove orgle pomagale ustvarjati prav to. Hvala vsem, ki ste s svojimi darovi ta zgodovinski projekt podprli in omogočili.

**Blagoslov novih orgel je bil
v torek, 13. junija 2023, ob 19. uri.
Sv. mašo je daroval in nove orgle blagoslovil
mariborski nadškof metropolit
msgr. Alojzij Cvikl DJ.
Po maši je bila pogostitev za vse
na samostanskem dvorišču.**

p. Milan Kos

IN NAŠE PRETEKLOSTI

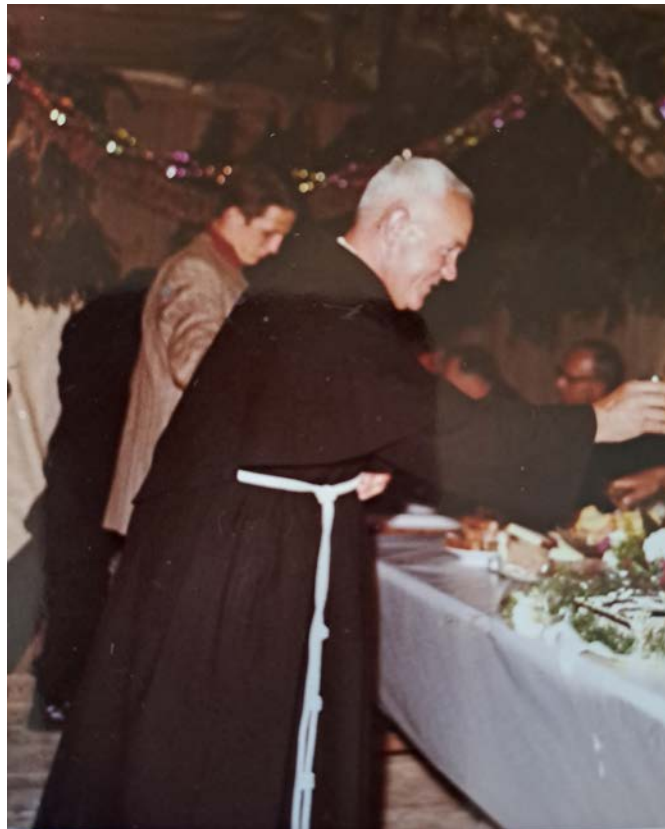
P. Jozafat Jagodič

»Martin Jozafat je bil rojen 14. julija 1914 v Dolu, župnija Šmarje pri Jelšah, kot četrti otrok kmečkih staršev Martina Jagodič in Uršule roj. Lorger. Pri sv. krstu je dobil ime Martin. Osnovno šolo je obiskoval od 1921 do 1926 v Šmarju pri Jelšah. Jeseni 1926 je obiskoval gimnazijo v Celju, a že naslednje leto je bil sprejet v minoritsko semenišče na Ptuju, kjer je dokončal nižjo gimnazijo. Višjo gimnazijo je nadaljeval v Zagrebu v samostanu pri Sv. Duhu. Bogoslovje je študiral v Splitu, kjer je 8. decembra 1935 položil slovesne redovne obljube, v mašnika je bil posvečen v Zagrebu dne 27. junija 1937. Slovesno novo sveto mašo je opravil v rojstni župniji leta 1937.

Najprej je bil nastavljen za kaplana v župnijo sv. Petra in Pavla na Ptuju, kjer je ostal do začetka nemške okupacije. Istočasno je bil katehet na dekliški osnovni šoli in voditelj dekliške Marijine družbe.

V ponedeljek po beli nedelji dne 21. aprila 1941 je bil z ostalo samostansko družino aretiran od gestapa in izseljen na Hrvaško, kjer je služboval kot duhovni pomočnik najprej od 29. aprila do 15. decembra 1941 v Pregradi, nato pa do 31. avgusta 1942 pri sloveči božji poti v Mariji Bistrici. Potem je bil imenovan za župnijskega upravitelja novoustanovljene župnije "za prelaznike in koloniste" v Gornjem Miholjcu, kjer je službo nastopil dne 1. septembra 1942 in jo opravljal do konca vojne, ko se je 15. junija 1945 vrnil na svoje prejšnje službeno mesto v Ptuj.

Ker je v Ptuju bila samostanska cerkev med vojno porušena, samostan pa tako poškodovan, da je bil neraben za stanovanje, se je prvo leto naselil pri podružnici ptujske minoritske župnije sv. Doroteje v Dornavi, ki jo je oskrboval tudi po svoji preselitvi v Ptuj, dokler ni bil 12. julija 1947 aretiran in obsojen na pet let prisilnega dela z odvzemom

svobode. Kazen je prebil v Mariboru, Ljubljani, pri gradnji avtomobilske ceste Beograd–Zagreb, v Novem Beogradu in na Žalah pri Ljubljani, od koder se je 12. julija 1952 vrnil zopet na svobodo. Po kratkem dopustu je dne 1. septembra 1952 nastopil službo kaplana pri Sv. Trojici v Halozah, 18. avgusta 1954 pa za p. Božidarjem Glavačem prevzel upravo te župnije.

Naloge, ki so ga čakale pri delu za obnovo zapuščenih stavb in duš pri Sv. Trojici, niso bile majhne in lahke. Trideset let je ta redovna župnija zaradi pomanjkanja redovnega klera bila v oskrbi začasnih upraviteljev, ki so bili pač le mercenariji, in (so) na vseh koncih zapustili žalostno dediščino, ki je bila v novih razmerah še neprijetnejša. Že p. Božidar se je z vnemo lotil dela, ki ga je bilo mnogo preveč naenkrat, da človek ni znal, kje naj začne. Prva je bila leta 1954 seveda na vrsti župnijska cerkev, kjer je bilo treba prekrit

streho, ki je na vseh koncih prepuščala vlago v cerkvene oboke in zidove. Za stranski dve kapeli, ki sta najhuje trpeli, je bilo treba napraviti novo ostrešje. Potreben les so darovali deloma farani, deloma se je vzel iz nadarbinskega gozda, opeko je pa že pripravil p. Božidar. Delo je terjalo 87 delovnih dni. Vsak delavec je en dan delal prostovoljno gratis, ostale dni pa je bilo treba plačati po takratni tarifi. Dela je izvršilo gradbeno podjetje Gašparič s Ptuja. Pred božičem so bila v ladji župne cerkve vzdana tri nova hrastova okna, delo mizarskega mojstra Antona Toša iz Podvincev pri Ptuju. Istočasno je dobila cerkev lepe nove jaslice, za katere je lične figure iz mavca za 20.000.- din dobavil Milan Hrovat iz Domžal.

Naslednje leto 1955 so bile popravljene strehe, okna in line na vseh treh Podružnicah: v Podlehniku, Novi Cerkvi in pri Sv. Duhu. Pred birmo (25. junija) je bila prepleskana vsa notranjost in deloma tudi zunanost župnišča.

Leta 1956 je električno podjetje "Elektron" iz Ljutomera začelo inštalirati električno napeljavo v župnijski cerkvi sv. Trojice (2. februarja) in v podružnici v Podlehniku. Dela, združena z velikimi izdatki, kritimi deloma z darovi župljanov, deloma pa iz nadarbinskih in župnikovih osebnih dohodkov, so bila pri Sv. Trojici zaključena s slovesno službo božjo, ki jo je 4. marca 1956 opravil ptujski minoritski gvardijan P. Gavdencij Golob, v Podlehniku pa šele 17. januarja 1957. Na stolpu podružnice Sv. Duha je bil to leto inštaliran nov strelovod, pri župni cerkvi na Gorci popravljena cerkvena stanovanjska hiša, pri gospodarskih poslopih istotam pa napravljena prva polovica novega plota.

Leta 1957 je bila v farni cerkvi prenovljena zakristija ter zopet zazidan, urejen in prepleskan med okupacijo razrušeni prostor pred zakristijo, v prvem nadstropju nad zakristijo pa prirejena svetla soba za verouk in pevske vaje. Pri podružnici Sv. Duha so bila to leto napravljena nova stranska cerkvena vrata, v Novi Cerkvi pa decembra inštalirana električna napeljava. Tudi nadarbinska gospodarska poslopja so prišla to leto na vrsto. Vsa tri so bila popravljena in obnovljena, ob njih pa dovršen novi leseni plot.

Z redno službo božjo doma in pri vseh treh podružnicah, stalnim veroukom za šolsko mladino ter prijaznostjo in potrpežljivostjo v cerkvi in zunaj nje se skuša ustvariti čim boljši kontakt z vsemi sloji župljanov, ki so jih že izvršena dela zopet navdušila za nadaljnje žrtve v prid domačih cerkva. Poleg tega se, kadar je le mogoče, rad nudi pomoč tudi drugim župnikom ob adoracijah in tridnevnih.

Ta zapis se zaključuje leta 1957. Ker ni več veliko bratov, ki so p. Jozafata dobro poznali in z njim delovali, bi vseeno priporočal tistim, ki so z njim živeli (p. Benjamin, p. Tarzicij), da vzamejo pero in kaj napišejo! Če ne drugače, pa vsaj nekaj posnamejo!

P. Jozafat je umrl 11. oktobra 1976 na Vidmu pri Ptuju.

Pripravil: p. Marjan Vogrin